



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové, soudkyně
Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobce: **Za naše Dobřejovice, z. s., IČO 06810055**
sídlem Lipová 180, Dobřejovice
zastoupen advokátkou Mgr. Martinou Slaninovou
sídlem Příběnická 939/20, Praha 3

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

za účasti: **1. CETIN a.s., IČO 04084063**
sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9
2. obec Dobřejovice
sídlem Na Návsi 26, Dobřejovice
zastoupena advokátem Mgr. et Mgr. Michalem Bouškou
sídlem Teplého 2786, Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2023, č. j. 071683/2023/KUSK-DOP/KUB,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2023, č. j. 071683/2023/KUSK-DOP/KUB, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**

- II. Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 16 342 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce.
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Obec Dobřejovice (dále jen „žadatelka“) podala dne 21. 10. 2021 žádost o vydání společného povolení stavby „*Nový chodník podél ulice Košumberk, Dobřejovice*“ na pozemcích p. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XCH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP, XQ, XR, XS, XT, XU, XV v katastrálním území X (dále jen „stavební záměr“) ve smyslu § 94o zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Stavební záměr měl částečně zasahovat do pásu zeleně a dřevinného porostu, který je registrovaným významným krajinným prvkem č. VKP 58.
2. Stavební odbor Městského úřadu Říčany (dále jen „městský úřad“) žadatelčině žádosti vyhověl rozhodnutím ze dne 3. 1. 2022, č. j. 521688/2021-MURI/ODP/00410. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil žalobou (*pozn. soudu: žalobce proti tomuto rozhodnutí prve podal odvolání, nicméně městský úřad jej nepovažoval za účastníka řízení*). Soud následně rozsudkem ze dne 6. 9. 2022, č. j. 43 A 16/2022-48, toto rozhodnutí zrušil z důvodu, že žadatelka v rámci řízení nepředložila závazné stanovisko podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/ 1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a věc vrátil městskému úřadu k dalšímu řízení.
3. Výsledkem dalšího řízení bylo opětovné povolení stavebního záměru rozhodnutím městského úřadu ze dne 6. 3. 2023, č. j. 47229/2023-MURI/OSÚ/00023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce tentokrát již bránil odvoláním, neboť mu v mezidobí bylo přiznáno postavení účastníka řízení.
4. Žalovaný následně v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalobcem podané odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Žaloba

5. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí.
6. Úvodem žaloby žalobce shrnuje stav věci. Žadatelka se rozhodla na křižovatce ulic Košumberk a U Křížku v obci Dobřejovice vybudovat nový chodník, autobusovou zastávku a přechod pro chodce. Za tímto účelem chtěla od obyvatel obce odkoupit část pozemku parc. č. XW v k. ú. X (*pozn. soudu: pokud není uvedeno jinak, nachází se veškeré dále jmenované pozemky v katastrálním území X*), na němž měla plánovaná infrastruktura částečně stát. K tomuto záměru žadatelka vypracovala projektovou dokumentaci a zajistila si závazná stanoviska. Nikdy však nedošlo k dohodě o odkupu zmíněné části pozemku. Proto žadatelka vypracovala novou projektovou dokumentaci, která počítá s vedením chodníku místy vyhýbajícími se dříve dotčené části výše uvedeného pozemku. Následně podala žádost o vydání společného povolení stavby. Dále žalobce obsáhle rekapituluje průběh správního řízení včetně obsahu některých podání.
7. Žalobce se domnívá, že realizací stavby dojde k likvidaci nejvýznamnější části registrovaného významného krajinného prvku a významného historického místa obce Dobřejovice. Významný krajinný prvek v tomto případě představuje pás zeleně a dřevinného porostu v místě střetnutí ulic Košumberk a U Křížku, registrovaný pod č. VKP 58 (dále jen „krajinný

prvek“). Na rohu mezi uvedenými ulicemi se navíc nachází pomník vybudovaný v roce 1848 (křížek), který pro místní představuje důležitou památku. Podle žalobce došlo v souvislosti s krajinným prvkem k několika pochybením správních orgánů. Jedná se o pochybení při hodnocení intenzity zásahu stavebního záměru do krajinného prvku, a i v hodnocení samotného krajinného prvku a jeho současného stavu. Podle žalobce došlo taktéž k významnému procesnímu pochybení, neboť žadatelka nedoložila nezbytná závazná stanoviska, resp. je doložila, ale dotčené orgány se v nich vyjadřují k původnímu záměru, přestože se po změně projektové dokumentace jednalo o záměr s jiným technickým řešením i bezpečnostními prvky.

8. Žalobce vznáší námitky proti závaznému stanovisku odboru životního prostředí městského úřadu ze dne 27. 1. 2023, č. j. 348328/2022-MURI/OŽP-00395. Toto závazné stanovisko obsahuje souhlas k zásahu do krajinného prvku a stanoví k němu podmínky. Žalobce nicméně tvrdí, že část chodníku vedoucí ulicí U Křížku má být široká 2 až 2,56 metru, svah má být zpevněn betonovou palisádou a na kraji ulice U Křížku mají být vybudovány betonové schody. Tím podle žalobce nedojde toliko k zásahu, ale přímo k likvidaci krajinného prvku v jeho nejvýraznější a nejvýznamnější části. Chodník má podle žalobce vést významnou částí travnaté zeleně a k jeho úspěšné realizaci bude nezbytné odstranit značnou část dřevin včetně kořenového systému vzrostlého na povrchu. Betonové schody pak zasáhnou do nejširší a nejvýznamnější části krajinného prvku. Mají být umístěny v jeho středu a vést od chodníku napříč zelení, a to zcela bez konkrétního důvodu. Schody jsou dle žalobce v místě zcela bez užitku. Podle žalobce se tak výše uvedené závazné stanovisko míjí s realitou, protože uděluje souhlas se zásahem do krajinného prvku za stanovených podmínek, ale z projektové dokumentace vyplývá, že by realizací stavebního záměru došlo k jeho likvidaci bez ohledu na dodržení stanovených podmínek. Žalobce tak má pochybnosti o tom, jestli se příslušný orgán před vydáním závazného stanoviska se situací v místě seznámil. Bylo podle něj nezbytné provést důkaz ohledáním ve smyslu § 54 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Pouhé seznámení se s výkresy a databázemi dle žalobce zakládá porušení § 3 správního řádu.
9. Další žalobní námitkou je tvrzená nesprávnost údajů ve výše uvedeném závazném stanovisku. To uděluje souhlas se zásahem do krajinného prvku, který bude představovat výstavba chodníku a opěrek z palisád na pozemcích p. č. XG a XX, nicméně projektová dokumentace počítá s výstavbou chodníku pouze na pozemku s p. č. XG (ve vztahu ke krajinnému prvků). Dle žalobce tak není jisté, zda se orgán ochrany životního prostředí dostatečně seznámil s projektovou dokumentací, pokud uděluje souhlas se zásahem v místech, v nichž to není zapotřebí. Zároveň stavební záměr dle projektové dokumentace zasáhne do části pozemku p. č. XK, který je také součástí krajinného prvku. Tohoto pozemku se ovšem závazné stanovisko naopak nijak nedotýká a žadatelka tak ve vztahu k němu nedisponuje souhlasným závazným stanoviskem orgánu ochrany životního prostředí. Správní orgány i přes tento nedostatek stavbu povolily.
10. Žalobce dále poukazuje na to, že některé podmínky stanovené v souhlasném závazném stanovisku jsou podle něj nereálné. Příkladem uvádí nereálnost výchovné probírky dřevin a ponechání perspektivních exemplářů. Dřeviny budou podle něj muset být zcela odstraněny. Za nereálnou považuje i podmínku provedení ručních výkopových prací. Zemina se podle něj bude muset vybagrovat.
11. S výše uvedeným se však podle žalobce žalovaný nijak nevypořádal a plně se ztotožnil se závěry městského úřadu. Uvedl, že zásah do krajinného prvku bude minimální, na jeho

hranicích a na samé hraně stávající místní komunikace. Realizací stavby tak podle žalovaného nedojde k ohrožení ani oslabení ekologické stability krajinného prvku.

12. S těmito závěry však žalobce nesouhlasí, protože se domnívá, že zásah nelze označit za minimální, neboť se s ohledem na velikost krajinného prvku jedná o pás o šířce 2,56 metru. Jde tedy o významné zmenšení plochy zeleně. Vybudování chodníku však není jediným zásahem. Dalším zásahem je vybudování již zmíněných betonových schodů, které postrádají účel a jejichž vybudováním dojde k zásadnímu narušení ekologicko-stabilizační funkce krajinného prvku i k jeho estetickému poničení. Skutečnost, že mají být kromě chodníku vybudovány i tyto schody, však žalovaný zcela opomenul.
13. Žalobce rovněž namítá, že žadatelka nedoložila ke stavebnímu záměru příslušná závazná stanoviska dotčených orgánů. Nejprve připravovala původní záměr, k němuž vypracovala projektovou dokumentaci a požádala o závazná stanoviska, která také v období od června 2020 do září 2021 získala. Žadatelka ovšem nakonec požádala o schválení záměru, který se od toho původního značně odlišuje. O nová stanoviska dotčených orgánů ale již nepožádala, ačkoliv je zřejmé, že zejména s ohledem na bezpečnost bylo zapotřebí nový projekt přezkoumat a případně vydat nová závazná stanoviska, která budou zohledňovat specifika aktuálního projektu. Příkladem žalobce uvádí přechod pro chodce, který je umístěn na odlišném místě. Touto skutečností se žalovaný nijak nezabýval a blíže nezkoumal, zda žadatelka předložila závazná stanoviska korespondující s aktuální projektovou dokumentací.
14. Bez ohledu na to, zda se závazná stanoviska vztahují k původnímu či aktuálnímu projektu žalobce v neposlední řadě namítá, že již nejsou aktuální. Nejstarší pro věc vyhotovené závazné stanovisko pochází ze dne 29. 6. 2020 a nejnovější (vyjma závazného stanoviska orgánu ochrany životního prostředí) ze dne 27. 9. 2021. K tomu žalobce odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 10. 2018, č. j. 59 A 8/2018-97, z něhož vyplývá, že pokud správní orgán rozhoduje na základě závazných stanovisek, která jsou v době vydání rozhodnutí přibližně dva roky stará, pak taková stanoviska již nesvědčí o skutkovém stavu ke dni vydání rozhodnutí. Prvostupňové rozhodnutí v projednávané věci přitom bylo vydáno dne 6. 3. 2023 a napadené rozhodnutí až dne 26. 7. 2023, tedy po jednom a půl až třech letech.

Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný k žalobním námitkám předně podotýká, že žalobcem zmiňovaného pomníku se stavební záměr vůbec nedotkne. Žalobcovy úvahy o celkovém zničení krajinného prvku jsou pak pouze obecné. Závazná stanoviska, včetně potvrzení závazného stanoviska (*pozn. soudu: potvrzení závazného stanoviska orgánu ochrany přírody podle zákona o ochraně přírody a krajiny*) konstatovala, že realizací stavebního záměru nedojde k ohrožení ani oslabení ekologické stability krajinného prvku. Orgány konstatovaly, že jde o reziduum staré třicet let, v jehož okolí došlo k husté zástavbě.
16. Dále k žalobcově námitce nesprávných údajů v závazném stanovisku orgánu ochrany přírody žalovaný uvádí, že potvrzení souhlasného závazného stanoviska není vydáváno na konkrétní a vyjmenované pozemky, ale na celý krajinný prvek. Tedy i na pozemek o velikosti 38 metrů čtverečních (p. č. XK). Co se žalobcem zmiňovaných schodů týče, tak ty dle žalovaného vedou do zeleně a slouží jako přístup k pozemku s p. č. XH, který není součástí krajinného prvku.

17. K tvrzené absenci závazných stanovisek žalovaný podotýká, že závazná stanoviska jsou vyjmenována již v prvostupňovém rozhodnutí. Závazná stanoviska týkající se životního prostředí mají data vydání po údajné změně záměru. Požární ani dopravní podmínky nebyly údajnou změnou záměru dotčeny. Změna záměru podle vyjádření projektanta spočívá toliko v přesunutí místa pro přecházení v rámci křižovatky.
18. Žalovaný uzavírá, že podle něj proběhlo prvostupňové i odvolací řízení v souladu s hmotněprávními i procesněprávními předpisy a navrhuje zamítnutí žaloby.

Vyjádření žadatelky

19. Žadatelka se rovněž domnívá, že žaloba není důvodná a navrhuje její zamítnutí.
20. Žalobce se podle ní snaží vzbudit dojem, že stavební záměr má být excesivní, což ovšem není pravdou.
21. Subjektivní tvrzení žalobce, že dojde k likvidaci podstatné části krajinného prvku, není nijak podloženo. Orgán ochrany přírody se k této otázce vyjádřil zcela jasně. Záměr žadatelky z hlediska ochrany krajinného prvku ob stojí. Tuto otázku řešil v odvolacím řízení i odbor životního prostředí žalovaného, který vydal potvrzující závazné stanovisko ze dne 30. 6. 2023, č. j. 088384/2023/KUSK.
22. Vzhledem k velmi limitovanému vlivu žadatelčina záměru na pozemek p. č. XG (na němž se krajinný prvek nachází), lze považovat postup dotčeného orgánu, v rámci kterého se oprávněná úřední osoba seznámila též osobně se situací na místě samém, za adekvátní a odůvodnění jeho závazného stanoviska za nadstandardní. Dotčený orgán zároveň podmínkami závazného stanoviska určil jasné a dobře kontrolovatelné limity pro realizaci žadatelčina záměru, čímž bude naplněn zájem na ochraně krajinného prvku, resp. jeho části, která v současnosti reálně existuje. Veškeré dotčení zeleně v místě je plánováno v co nejmenším rozsahu a převážně zasahuje do zcela běžného trávníku podél místní komunikace. Dřeviny výraznějšího vzrůstu budou zachovány. Kácení dřevin s ohledem na jejich velikost ani nepodléhá povolení, přičemž se jedná především o náletové dřeviny, u nichž se lze z důvodu jejich nízkého věku zároveň domnívat, že jejich existence nemohla být důvodem registrace krajinného prvku v roce 1993.
23. Šíře chodníku byla zvolena v zájmu vyhovění technickým normám a zajištění bezpečnosti uživatelů chodníku. Právě bezpečnost chodců a celkově provozu na pozemních komunikacích je také důležitým veřejným zájmem, který se pomocí stavby podaří naplnit. Na tomto místě žadatelka doplňuje, že žalobce je ve své argumentaci nekonzistentní, pokud na jedné straně zdůrazňuje historický význam křížku, který se v místě nachází a na straně druhé považuje jeho zpřístupnění pomocí schodů za problematické. Schody (o délce zhruba 2,50 metru a šířce 1,50 metru) budou nadto také situovány v místě, kde je běžný trávník a kde nemůže dojít k poškození nebo zničení krajinného prvku.
24. Předmětem závazného stanoviska orgánu ochrany přírody je jednoznačně odsouhlasení zásahu do krajinného prvku v souvislosti s žadatelčím stavebním záměrem dle jí doložené projektové dokumentace. V projednávané věci byl jasně vymezen stavební záměr na pozemcích, jejichž výčet je kompletní, byl i konkrétně identifikovaný krajinný prvek a byl vydán související souhlas dotčeného orgánu. Nehledě na pozemky zmíněné v závazném stanovisku je zřejmé, že souhlasné stanovisko bylo vydáno za účelem realizace stavebního záměru. K tomu žadatelka ještě dodává, že na žalobcem zmíněném pozemku p. č. XK má její záměr podobu zeleného pásu a jinak v naprosto nepatrném rozsahu dojde při samé

hranici se stávající komunikací k úpravě na místo pro přecházení. Pouhé neuvedení tohoto pozemku v závazném stanovisku tak podle žalatelky nezpůsobuje jeho nezákonnost či nedostatečnost. Opačný závěr by byl zcela formalistický. K nepodloženým úvahám žalobce o jisté zbytečnosti podmínek pro provedení stavby žalatelka nepovažuje za důležité podávat bližší vyjádření.

25. K údajnému procesnímu pochybení, že stavební záměr nebyl s dotčenými orgány a správci veřejné infrastruktury projednán v podobě, která byla předmětem řízení, žalatelka odkazuje na bod 43 předchozího rozsudku soudu v této věci. Soud totiž ani tehdy nepřisvědčil obdobné žalobní argumentaci. Od té doby k žádným změnám záměru nedošlo a závěry soudu tak platí i nadále. Doložené závazné stanovisko se týká přesně toho záměru, který byl předmětem správního řízení i obou správních rozhodnutí. Zmínky žalobce o předchozí podobě záměru tak nejsou namístě. Lze navíc konstatovat, že předchozí podoba záměru byla v místě křižovatky, včetně doplnění schodů ke křížku, v zásadě shodná jako povolená podoba záměru, protože stavebně se změna týkala toliko navazujícího prodloužení chodníku o přibližně 8 metrů bezprostředně při místní komunikaci v ulici U Křížku.
26. Žalovaný žalobci znovu vysvětlil, že jeho výhrady nesměřují k takovému procesnímu pochybení, na jehož základě by bylo možné shledat dotčení práv účastníků řízení či zákonem chráněných zájmů, a proto není důvod zrušit prvostupňové rozhodnutí. Obdobně by tomu dle žalatelky mělo být i v tomto soudním řízení, neboť všem účastníkům řízení i dotčeným orgánům byl poskytnut prostor k vyjádření či uplatnění stanoviska k otázce aktuálnosti shromážděných podkladů. Žádné negativní vyjádření ani stanovisko však v tomto směru nezaznělo.

Replika

27. Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že se stavba nijak nedotkne pomníku (křížku). To by dle žalobce skutečně měla být pravda, nicméně není jisté, zda tomu tak reálně může být. Žalobce se rovněž vyjadřuje k tomu, že dle žalovaného jsou námitky týkající se tvrzené likvidace krajinného prvku nekonkrétní. Žalobce oponuje, že netvrdil, že by mělo dojít k jeho celkovému zničení, ale ke zničení jeho nejcennější části. Podle žalobce totiž skutečně dojde k likvidaci části krajinného prvku, v níž je usazen pomník a také část, v níž má být stavba realizována. Své námitky nepovažuje za nekonkrétní, zcela konkrétně je popsal v čl. III odst. 14 písm. a) žaloby.
28. Dále se žalobce neztotožňuje s tvrzením, že se v případě krajinného prvku jedná o reziduum staré třicet let, v jehož bezprostřední blízkosti došlo k husté zástavbě. Celková délka krajinného prvku je 200 metrů a šířka v nejširší části pak 4 metry. Jediný zásah, který byl až doposud realizován, byl v rozsahu přibližně 10 metrů tak, aby byl umožněn vjezd k domům v nové zástavbě. Po obou stranách se krajinný prvek táhne neporušeně dál. Existující hustou okolní zástavbu tak žalobce považuje za irelevantní argument ve vztahu k posouzení intenzity zásahu do významného krajinného prvku, neboť okolní zástavba do něj nezasahuje, s výjimkou výše uvedeného vjezdu k některým domům, jehož realizace byla ovšem nezbytná.
29. Žalobce argumentuje i proti tvrzení žalovaného, že závazné stanovisko není vydáváno na konkrétně vyjmenované pozemky, ale na celý krajinný prvek. Závazné stanovisko je podle něj vydáno k zásahu do krajinného prvku na pozemcích p. č. XG. Dále je ovšem v odůvodnění zmiňován i pozemek p. č. XX. Pozemek p. č. XX se ovšem nachází ve vzdálené části krajinného prvku, do něhož dle projektové dokumentace zasaženo být nemá.

30. Podle žalobce se nelze ztotožnit ani s tvrzením žalovaného, že změna záměru neměla vliv na požární ani dopravní podmínky, protože došlo ke změně umístění chodníků, přechodů pro chodce, dopravního značení i veřejného osvětlení. Právě z důvodu rozsahu této změny je dle žalobce zapotřebí opětovně zkoumat dodržení všech bezpečnostních prvků.
31. Žalobce rovněž reaguje na žadatelčino vyjádření k žalobě. Žalobce nesouhlasí s jejím tvrzením, že nerespektuje reálnou situaci v místě ani shromážděné podklady. Žalobce opakuje svá tvrzení o tom, že netvrdí zlikvidování celého krajinného prvku, ale velmi závažné narušení jeho nejcennější části a v některých částech pak jeho likvidaci. Opakuje rovněž své tvrzení, že výstavba rodinných domů v okolí do krajinného prvku s výjimkou jednoho vjezdu nijak nezasáhla a jeho nejcennější část nacházející se právě u křižovatky ulic Košumberk a U Křížku nebyla narušena vůbec. Pravdivé není ani žadatelčino tvrzení, že stavba převážně zasahuje do běžného trávníku podél místní komunikace, protože i ten je součástí krajinného prvku. Žalobce uvádí také to, že se žadatelka snaží vzbudit dojem, že účelem budování schodů skrze nejcennější část krajinného prvku má být zpřístupnění křížku. Tak tomu ovšem není, protože pomník je dobře přístupný. Schody však podle žalobce k jeho zpřístupnění ani sloužit nemají, protože k němu nevedou. Vedou od chodníku podél ulice U Křížku směrem kolmo krajinným prvkem až na jeho konec. Pomník se přitom nachází zhruba uprostřed. Schody tak nevedou na žádné konkrétní místo.

Posouzení věci

32. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť byly naplněny podmínky podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

33. Soud se předně zabýval námitkou, podle níž správní orgány v rámci svého rozhodování vycházely z podkladů (zejména závazných stanovisek), které se netýkají současné podoby stavebního záměru, resp. nevypořádáním této otázky žalovaným. Takové pochybení žalovaného by totiž mohlo ústit v nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů pro jeho vydání. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) přitom platí, že pouze přezkoumatelné rozhodnutí je zpravidla způsobilé být předmětem dalšího hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností a vad řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2009, č. j. 2 Azs 47/2009-71).
34. Soud dospěl k závěru, že je žaloba důvodná.
35. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že městský úřad při svém rozhodování vycházel mimo jiné z následujících podkladů:
- fikcí vydané souhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování ze dne 19. 5. 2021
 - koordinované závazné stanovisko odboru životního prostředí městského úřadu ze dne 20. 10. 2022 (č. ev. 352885/2022)

- závazné stanovisko odboru životního prostředí městského úřadu týkající se přípustnosti zásahu do významného krajinného prvku ze dne 28. 11. 2022 (č. ev. 377370/2022) a ze dne 27. 1. 2023 (č. ev. 22695/2023)
- stanovisko dopravního inspektorátu Policie ČR ze dne 11. 5. 2021 (č. j.-KRPS-96795-1/ČJ-2021-011406),
- stanovisko Hasičského záchranného sboru ze dne 3. 5. 2021 (č. j. HSKL-2127-2/2021-KO)
- stanovisko Krajské hygienické stanice ze dne 19. 4. 2021 (č. j. KHSSC17735/2021).

36. Žalobce v rámci odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí namítal, že poté, co si žadatelka obstarala závazná stanoviska, změnila projektovou dokumentaci, jejíž aktuální podoba představuje v místě křížení ulic Košumberk a U Křížku zcela jiné řešení oproti původnímu projektu. Došlo ke změně přechodů, včetně navazujícího umístění dopravních značek a osvětlení. K tomu žalobce jako přílohu přiložil údajný původní projekt, který byl předmětem stanovisek příslušných orgánů a zahrnoval mimo jiné i žalobcem opakovaně zmiňovaný pozemek p. č. XW. Projektová dokumentace předložená správním orgánům tak byla podle žalobce odlišná od projektové dokumentace předložené dotčeným orgánům k vyjádření, s jedinou výjimkou orgánu ochrany přírody, jemuž byla předložena aktuální projektová dokumentace. Žalobce tedy tvrdil, že před zahájením správního řízení (podáním žádosti) předložila žadatelka dotčeným orgánům jinou projektovou dokumentaci (zahrnující pozemek p. č. XW), než která byla později předmětem správního řízení (nezahrnující pozemek p. č. XW). Žadatelka podle něj přiložila k žádosti sice již aktualizovanou projektovou dokumentaci, avšak přiložila k ní stanoviska týkající se staré dokumentace. Obě dokumentace se však shodovaly datem pořízení, názvem i osobou, která je vypracovala.
37. K tomu žadatelka v rámci vyjádření k odvolání uvedla, že „[p]opisovaná změna řešení (přesun místa pro přecházení v rámci křižovatky) je v kategorii drobných úprav s ohledem na rozsah projektu. Samozřejmě byla komunikována s potřebnými DOSS – konkrétně se zástupci Policie, KSÚS a OŽP. Tyto DOSS byly požádány o nová stanoviska, které vydaly a byla přiložena. Vše bylo činěno v souladu s dohodami se SSÚ. Tato změna měla dopad pouze lokální a jednalo se o standardní úpravu před podáním čistopisu, jak to bývá obvyklé u každé projektové dokumentace a tedy nebyl důvod pro úpravu data dokumentace“.
38. Žalovaný se v rámci napadeného rozhodnutí k této námitce vyjádřil tak, že součástí žádosti byla projektová dokumentace vypracovaná Ing. Jiřím Mantlíkem, č. ČKAIT 0008578 a Ing. Jaroslavem Havlíkem, č. ČKAIT 0201702, s datem 02/2021. Podle žalovaného byla tato dokumentace v řízení projednávána a není z ní patrný stav, o němž hovoří žalobce. Je z ní však patrné, že žalobcem zmiňovaný pozemek p. č. XW není stavebním záměrem nijak dotčen, neboť se jedná toliko o pozemek sousední. Skutečnost, že se vlastníci tohoto pozemku s žadatelkou nedomluvili na odkupu tohoto pozemku, je pro řízení irelevantní. K tomu žalovaný dodal, že ve správním spisu jsou založena souhlasná stanoviska k záměru jak správců sítí technického vybavení, tak dotčených orgánů, která se vztahují k projektové dokumentaci označené datem 02/2021, což je ta, která je součástí spisového materiálu.
39. Z výše uvedeného dle soudu vyplývá, že sama žadatelka připustila, že k nějakým změnám projektové dokumentace došlo, ale uvedené datum pořízení projektové dokumentace nebylo změněno, protože šlo o drobnou úpravu, a navíc byla vyžádána a přiložena korespondující nová stanoviska. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí pak vyplývá, že se žalovaný změnami nezabýval, protože nabytí dojmu, že projektová dokumentace v předkládané podobě s podklady koresponduje.

40. Soud se proto zaměřil na ověření všech výše uvedených skutečností. Ze samotné žádosti vyplývá, že se má stavba nacházet na pozemcích p. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XCH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP, XQ, XR, XS, XT, XU, XV v katastrálním území X. K žádosti byla dále doložena řada vyjádření správců sítí technického vybavení a souhlasných stanovisek dotčených orgánů.
41. Ze závazných stanovisek žadatelka doložila koordinované stanovisko městského úřadu ze dne 15. 5. 2021, č. ev. X, v němž jsou vyčteny stavební pozemky p. č. XW, XC, XD, XF, XG, XCH, XI, XM, XO, XQ, XY, XT, XU a XV v katastrálním území X. Jak již bylo uvedeno výše, u závazného stanoviska orgánu územního plánování došlo k fikci souhlasného závazného stanoviska dne 19. 5. 2021. K žádosti bylo dále připojeno závazné stanovisko dotčeného orgánu na úseku požární ochrany (Hasičského záchranného sboru) ze dne 3. 5. 2021, č. j. HSKL-2127-2/2021-KO. V tomto závazném stanovisku je uvedeno, stejně jako v koordinovaném závazném stanovisku, že ke stavbě dojde na pozemcích p. č. XW, XC, XD, XF, XG, XCH, XI, XM, XO, XQ, XY, XT, XU a XV v katastrálním území Dobřejovice. Dále je v něm uvedeno, že orgán požární ochrany vycházel z projektové dokumentace s datem 02/2021. Žadatelka k žádosti připojila i závazné stanovisko dopravního inspektorátu Policie ČR ze dne 11. 5. 2021, č. j. KRPS-96795-1/ČJ-2021-011406. Z něj vyplývá toliko souhlas se stavebním záměrem, nicméně nikoliv to, na jakých pozemcích má být umístěn a z jaké projektové dokumentace dotčený orgán vycházel. V neposlední řadě žadatelka předložila stanovisko Krajské hygienické stanice ze dne 19. 4. 2021, č. j. KHSSC17735/2021. V něm je uvedeno toliko to, že záměrem nejsou dotčeny zájmy chráněné orgány ochrany veřejného zdraví, a dotčený orgán proto závazné stanovisko nebude vydávat.
42. V návaznosti na rozsudek zdejšího soudu ze dne 6. 9. 2022, č. j. 43 A 16/2022-48, bylo do spisu doplněno závazné stanovisko odboru životního prostředí městského úřadu ze dne 27. 1. 2023, č. ev. 22695/2023, které nahradilo koordinované závazné stanovisko orgánu ochrany přírody ze dne 15. 5. 2021, ze dne 20. 10. 2022 a také závazné stanovisko ze dne 28. 11. 2022, č. ev. 377370/2022. Žádná další závazná stanoviska se ve správním spisu dle zjištění soudu nenachází; nejsou uvedena ani ve spisovém přehledu.
43. Nelze si nepovšimnout, že okruh stavebních pozemků uvedený v těch závazných stanoviscích, která jejich výčet obsahují, neodpovídá výčtu stavebních pozemků uvedenému v samotné žádosti a neodpovídá ani projektové dokumentaci založené ve správním spisu. Je přitom zřejmé, že se nejedná o chybu či nepozornost dotčených orgánů, neboť pozemky vyjmenované v jejich stanoviscích se zcela shodují. Nadto je podle závazných stanovisek z května roku 2021 součástí stavby i pozemek p. č. XW, což je další skutečnost, která svědčí ve prospěch žalobcovy argumentace o změně projektové dokumentace těsně před podáním žádosti za současného zachování závazných stanovisek vztahujících se k původní verzi projektové dokumentace.
44. Ačkoliv zákon nezapovídá provést změny v projektové dokumentaci ani v průběhu řízení, natož pak ještě před jeho zahájením, je třeba trvat na tom, aby předkládaná projektová dokumentace korespondovala se současně přikládanými závaznými stanovisky, neboť právě tato stanoviska mají posoudit dopady plánovaného záměru, a to v aktuální podobě. Dojde-li ke změně projektové dokumentace, nelze si bez vyjádření příslušného dotčeného orgánu provést svévolnou úvahu, že je taková změna bez dopadu na zájmy chráněné zákonem, k nimž se má dotčený orgán vyjádřit. Tento závěr ve své judikatuře ostatně vyslovil i NSS, který v rozsudku ze dne 24. 10. 2019, č. j. 1 As 208/2018-30, uzavřel, že „závazná stanoviska

jsou spjata s určitou dokumentací záměru, k níž jsou vytvářena. Při změně záměru a jeho dokumentace je zpravidla zapotřebí opatřit nová závazná stanoviska dotčených orgánů, která tuto změnu reflektují. V opačném případě by neplnila svůj účel, neboť by neumožňovala posouzení možných vlivů záměru na zájmy chráněné dotčenými orgány“.

45. Nicméně ani výše uvedený závěr NSS automaticky neznamená, že jakákoliv změna projektové dokumentace nutně vyžaduje nová závazná stanoviska všech dotčených orgánů. Je jistě možné, že změna projektové dokumentace bude například tak nepatrná, že nová závazná stanoviska nebude nutné opatřit. V takovém případě by byl městský úřad „oprávněn v rámci své pravomoci posoudit, zda změna stavby ještě spadá do podmínek, za nichž bylo souhlasné závazné stanovisko vydáno, a pokud nikoli, je oprávněn a povinen dát podnět k zahájení řízení o vydání takového stanoviska“ (viz rozsudek NSS ze dne 20. 5. 2010, č. j. 7 As 17/2010-101, č. 2107/2010 Sb. NSS).
46. Žalobce v rámci odvolání tvrdil, že v období mezi vyhotovením závazných stanovisek a podáním žádosti došlo ke změně projektové dokumentace, v důsledku čehož se závazná stanoviska nevztahovala k verzi projektové dokumentace předložené žadatelkou městskému úřadu. O pravdivosti žalobcových tvrzení svědčila závazná stanoviska, která obsahovala výčet stavebních pozemků, který se lišil od výčtu stavebních pozemků uvedených v žádosti, a dokonce i tvrzení samotné žadatelky, která v rámci vyjádření k odvolání připustila, že projektová dokumentace doznala v rozhodném období změn, přičemž nebylo změněno datum jejího vyhotovení. I přesto žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí uvedl v podstatě toliko to, že se souhlasná stanoviska správců sítí i dotčených orgánů vztahují k projektové dokumentaci s datem 2/2021, ze které je patrné, že žalobcem zmiňovaný pozemek p. č. XW není stavebním záměrem nijak dotčen. Žalovaný tak vůbec nebral výše uvedené skutečnosti v potaz, v důsledku čehož následně nesplnil povinnosti, které mu vyplývaly z výše citované judikatury. Žalovaný toliko formálně odkazoval na datum vyhotovení projektové dokumentace, ale i z vyjádření žadatelky je zřejmé, že obě verze projektové dokumentace měly stejná data vyhotovení. Žalovaný měl posoudit, jestli došlo pouze k nepatrné změně v projektové dokumentaci, která případně nemohla mít vliv na obsah závazných stanovisek (dotčení konkrétních zájmů chráněných dotčenými orgány), či nikoliv. To však žalovaný neučinil. Vyjádřil se toliko tak, že pozemek p. č. XW není nijak dotčen, což ovšem nijak nevysvětluje, zda nedošlo ke změně v dotčení zájmů chráněných dotčenými orgány. Z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
47. Žalovaný tak pochybil, neboť se i přes rozpory ve výčtech dotčených pozemků v závazném stanovisku a v žalobkyní předložené projektové dokumentaci domníval, že žadatelkou předložená projektová dokumentace koresponduje s ostatními doloženými podklady, a toliko s odkazem na datum vyhotovení dokumentace vyjádřil přesvědčení, že se jedná o jednu a tutéž verzi dokumentace. To tvrdil i přesto, že žadatelka přiznala provedení změn(y) v dokumentaci, aniž by aktualizovala datum jejího vyhotovení. Jelikož žalovaný postupoval toliko formalisticky (porovnal pouze datum vyhotovení projektové dokumentace) a nezkoumal, zda obsah projektové dokumentace (nikoliv pouze název a datum jejího pořízení) z níž podklady vychází, skutečně koresponduje s obsahem předkládané projektové dokumentace, nemohl uvážit, zda je změna či aktualizace závazných stanovisek s ohledem na rozsah změn v dokumentaci nutná, či nikoliv.
48. Soud uzavírá, že ze spisového materiálu ani nebylo možné bez dalšího učinit přezkoumatelný závěr o tom, zda se některá (a která) potřebná závazná stanoviska a vyjádření skutečně týkají projektové dokumentace v podobě, která je součástí správního

spisu. I z tohoto důvodu bylo zapotřebí, aby se touto otázkou žalovaný podrobněji zabýval a případně doplnil správní spis. Jen tak totiž mohl postavit najisto, které podklady se týkají aktuální podoby projektové dokumentace, které nikoliv, a následně posoudit, zda je s ohledem na charakter provedených změn zapotřebí opatřit podklady nové.

49. Soud neopomněl žadatelčino tvrzení (v rámci vyjádření k odvolání), že dotčené orgány požádala o nová stanoviska, která vydaly a která žadatelka přiložila. Je sice pravdou, že v rámci druhého projednání věci správní orgány doplnily do té doby chybějící závazné stanovisko odboru životního prostředí městského úřadu ze dne 27. 1. 2023, č. ev. 22695/2023, které nahradilo koordinované závazné stanovisko orgánu ochrany přírody ze dne 15. 5. 2021, ze dne 20. 10. 2022 a také závazné stanovisko ze dne 28. 11. 2022, č. ev. 377370/2022, nicméně některá závazná stanoviska (Policie ČR, Hasičského záchranného sboru a orgánu územního plánování) zůstala neaktualizována, resp. se ve správním spisu nacházejí toliko jejich závazná stanoviska předcházející podání žádosti. Totéž platí prakticky o všech vyjádřeních správců sítí. Většina podkladů, na jejichž základě správní orgány rozhodovaly, tak nepocházela z doby po podání žádosti, aby bylo zřejmé, že se týkají skutečně stavebního záměru a pozemků v podobě, v jaké ji žadatelka předložila městskému úřadu. Například závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru posuzuje zcela zjevně stavební záměr zčásti i na jiných pozemcích než na těch, jichž se stavební záměr ve schválené podobě týká.
50. Dále je nutné se vypořádat s argumentací zdejšího soudu uvedenou v bodu 43 předchozího rozsudku, na nějž odkazuje žadatelka ve vyjádření k žalobě. V rozsudku soud konstatoval, že *„veškeré výkresy, které jsou součástí projektové dokumentace založené ve správním spisu, jsou datovány nejpozději únorem 2021. Přitom z ničeho neplyne, že by výkresy byly jakkoliv změněny, správní spis žádné další verze projektové dokumentace neobsahuje. Za této situace má soud za to, že pokud dotčené orgány vyšly z projektové dokumentace obsažené ve správním spisu, měly k posouzení podklady odpovídající konečné podobě záměru“*. Jak již bylo zmíněno výše, předchozí rozsudek v této věci vydal soud dne 6. 9. 2022. Až v rámci nového projednání věci, konkrétně dne 10. 5. 2023, podala žadatelka vyjádření, v němž výslovně připustila, že projektová dokumentace doznala před podáním žádosti změn, ale její datum zůstalo nezměněno. O této skutečnosti nemohl mít soud v době prvního rozhodování povědomí, neboť ze spisového materiálu skutečně nevyplývalo, že před podáním žádosti existovala projektová dokumentace v jiné podobě s tímž datem vyhotovení. I přes uvedené se soud nyní ztotožňuje s tou částí svého přecházejícího rozsudku, podle níž platí, že pokud dotčené orgány vyšly z projektové dokumentace obsažené ve správním spisu, měly k posouzení podklady odpovídající konečné podobě záměru. Tento závěr totiž stále platí, nicméně oproti situaci v rámci předchozího soudního přezkumu také platí, že přinejmenším některé dotčené orgány z projektové dokumentace v podobě, která je součástí správního spisu, nemusely vycházet (závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru) a u dalších je s ohledem na kontext celé věci a absenci vyjmenování konkrétních stavebních pozemků krajně nepravděpodobné, že by z předložené verze projektové dokumentace vycházely (závazné stanovisko Policie ČR a orgánu územního plánování).
51. Soud tak uzavírá, že na základě informací ze spisového materiálu je zřejmé, že skutečně došlo k nějaké, byť možná dílčí a ve vztahu k celkovému rozsahu projektu možná nikoli podstatné, změně, v jejímž důsledku přinejmenším část závazných stanovisek i dalších podkladů nemusela reflektovat záměr v podobě, v níž jej správní orgány projednávaly. V takovém případě se měly správní orgány blíže zajímat o to, k jakým změnám záměru mezi

vydáním jednotlivých závazných stanovisek a podáním žádosti došlo, aby řádně posoudily nutnost jejich aktualizace. Totéž platí i o ostatních podkladech, které se z časového hlediska mohly týkat projektové dokumentace před provedenou změnou. Výsledkem tohoto bližšího zkoumání pak měl být závěr o tom, zda je aktualizace podkladů zejména s ohledem na rozsah změn nutná. Pokud by nutná byla, měly si správní orgány tyto podklady opatřit nebo vyzvat žadatelku k jejich doložení. Pokud by nutná nebyla, měly správní orgány v rámci odůvodnění svých rozhodnutí učinit úvahu stran důvodu, na jehož základě se domnívají, že aktualizace podkladů nutná není (srov. přiměřeně již citovaný rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2019, č. j. 1 As 208/2018-30). Soud na tomto místě zdůrazňuje, že je irelevantní skutečnost, že se projektová dokumentace neměnila v průběhu správního řízení. Pro věc je relevantní skutečnost, že dotčené orgány zjevně svá stanoviska ve fázi přípravy žádosti vyhotovovaly k záměru, který před samotným podáním žádosti doznal změn, čímž mohl zapříčinit jejich neaktuálnost. Platí, že tímto se správní orgány dosud nezabývaly vůbec.

52. Žalobce také namítal neaktuálnost vydaných závazných stanovisek, s tím, že nejstarší závazné stanovisko bylo datováno k 29. 6. 2020 a nejnovější k 27. 9. 2021. Žalobce citoval z rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 10. 2018, č. j. 59 A 8/2018-97, ve kterém dospěl krajský soud k závěru, že „[p]okud jde o aktuálnost stanovisek dotčených orgánů státní správy, je nezbytné konstatovat, že žalovaný byl povinen vycházet ze skutkového stavu, který zde byl v okamžiku vydání napadeného rozhodnutí. Cca dva roky stará stanoviska o zjištění skutkového stavu ke dni vydání prvostupňového i napadeného rozhodnutí nesvědčí.“ Žalobce poukázal na to, že stanoviska byla vydána před jeden a půl až třemi lety.
53. K této námitce soud nejprve upozorňuje na to, že žalobcem citovaný rozsudek Krajského soudu v Plzni zrušil NSS rozsudkem ze dne 25. 5. 2023, č. j. 8 As 360/2018-144, přičemž žalobcem citovaný právní názor se v pozdější judikatuře dosud znovu neobjevil. Naopak lze odkázat na novější rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 8. 2024, č. j. 57 A 14/2024-142, ve kterém v odst. 88 konstatoval, že „obecně platí, že časová platnost závazných a podkladových stanovisek není obecně upravena. Jejich platnost je zpravidla neomezená. Samotné plynutí času nemá na jejich využitelnost vliv. Stanoviska jsou použitelná do doby, dokud nedojde ke změně poměrů. Smyslem stanovisek dotčených orgánů je zajistit ochranu zákonem chráněných zájmů.“ Zdejší soud je přesvědčen o tom, že posuzování platnosti závazného stanoviska ve vztahu ke změně poměrů více odpovídá smyslu a účelu, proč jsou závazná stanoviska vydávána, oproti posuzování jejich platnosti striktně na základě plynutí času. V případě stanovisek, u nichž není ze zákona omezena doba jejich platnosti (jako je tomu např. u stanoviska orgánu územního plánování podle § 96b odst. 5 stavebního zákona – k tomu srov. text níže), tak není třeba formální časové ohraničení dovozovat, ale je podstatné, aby s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti správní orgány posoudily, zda vycházejí z dostatečně aktuálních podkladových materiálů (stanovisek). Může nastat situace, při které objektivně dojde k výrazné změně podmínek a bude zjevné, že závazná stanoviska, byť mladší dvou let, nemohou přiléhavě a dostatečně reflektovat dané podmínky. A naopak může nastat situace, kdy ani po uplynutí delší doby než dva roky, nenastane v podstatě žádná podstatná změna okolností, která by mohla ovlivnit přiléhavost takového stanoviska. Plynutí času tak podle soudu samo o sobě nezpůsobuje neplatnost či nepoužitelnost závazných stanovisek (s výjimkou závazného stanoviska vydaného orgánem ochrany územního plánování). Žalobce přitom kromě argumentu obecného plynutí času nepředložil věcné argumenty, kterými by poukázal na věcnou neaktuálnost závazných stanovisek (tvrzena a částečně prokázána byla toliko neaktuálnost projektové dokumentace, a tím se soud zabýval již výše).

54. Jak soud naznačil výše, pro závazná stanoviska orgánu územního plánování stanovil zákonodárce konkrétní dobu platnosti, a to 2 roky (srov. § 96b odst. 5 stavebního zákona). Přičemž i na stanovisko vydané fikcí se toto časové omezení uplatní. Ze správního spisu vyplývá, že souhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování bylo vydáno fikcí dne 19. 5. 2021. Jeho platnost tak skončila k 19. 5. 2023. Napadené rozhodnutí bylo vydáno až dne 26. 7. 2023, tedy po uplynutí platnosti tohoto závazného stanoviska. Námitka žalobce, ve které upozorňoval na neaktuálnost závazných stanovisek, je v této části důvodná. Závazné stanovisko orgánu územního plánování přitom představuje stěžejní podklad rozhodnutí, jehož opatření nemůže být nahrazeno v rámci soudního řízení (soud nemůže tento podklad doplnit). Opatření tohoto závazného stanoviska tak představuje zásadní doplnění spisu ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Přinejmenším toto závazné stanovisko tak bude v rámci dalšího projednání věci zapotřebí aktualizovat. V opačném případě by šlo o závažné procesní pochybení.

Zásah do krajinného prvku

55. I přes závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí se soud zabýval i dalšími námitkami žalobce, neboť nepřezkoumatelnost rozhodnutí může být dána toliko k některým skutkovým či právním otázkám. Přitom platí, že ostatní oddělitelné skutkové nebo právní otázky soud přezkoumá vždy, má-li jejich řešení význam pro další řízení a rozhodnutí ve věci (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS).

56. Ve spisovém materiálu je zařazeno závazné stanovisko orgánu ochrany přírody ze dne 27. 1. 2023, č. j. 348328/2022-MURI/OŽP-00395, jímž se podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny uděluje souhlas se zásahem stavebního záměru do krajinného prvku na pozemku p. č. XG a současně k tomuto zásahu stanoví podmínky. V odůvodnění stojí, že orgán ochrany přírody nařídil na den 20. 10. 2022 ústní jednání za účelem posouzení stavu pozemku a vlivu stavebního záměru na jeho ekologicko-stabilizační funkci. Orgán ochrany přírody na základě ústního jednání konstatoval, že bude dotčena část pozemku podél komunikace, kde se nachází vzrostlá zeleň. Realizací stavebního záměru nedojde k poškození, zničení, ohrožení ani oslabení ekologicko-stabilizační funkce krajinného prvku, který v době své registrace plnil krajinnou funkci podél polní cesty. V současné době se jedná o reziduum původního rozsahu v důsledku předchozí výstavby komunikace U Křížku a okolní výstavbě rodinných domů. Při stanovení bližších podmínek ochrany dřevin při výstavbě palisády a chodníku v blízkosti vzrostlé lípy bude akceptováno odstranění některých povrchových kořenů (za předpokladu ošetření kořenového systému) rovným řezem s důrazem na ponechání vzrostlé lípy jako dědictví obce Dobřejovice. Započetí prací u lípy bude orgán ochrany přírody přítomen. Stavební záměr nevyžaduje udělení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny ani povolení ke kácení dřevin podle § 8 téhož zákona. Předmětem stanoviska není pozemek p. č. XX, neboť do něj stavební záměr nezasahuje a ani pozemek p. č. XH, neboť ten není součástí krajinného prvku.

57. Vzhledem k tomu, že obsah žalobcova odvolání směřoval i proti výše uvedenému závaznému stanovisku, obstaral žalovaný závazné stanovisko ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu, které vydal odbor životního prostředí a zemědělství žalovaného jako správní orgán nadřízený orgánu ochrany přírody. Nadřízený orgán ochrany přírody vydal závazné stanovisko dne 30. 6. 2023, č. j. 088384/2023/KUSK, a tímto stanoviskem původní závazné stanovisko potvrdil. Ztotožnil se se závěry předchozího závazného stanoviska a uvedl, že nedojde k zásadnímu negativnímu zásahu do krajinného prvku. Dále uvedl, že likvidace

(probírka) zeleně se dotkne pouze pozemku p. č. XG a zdůraznil, že se na pozemku nenachází žádný památný strom. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí následně tyto závěry plně převzal a doplnil, že šíře chodníku (2 až 2,56 metru) v projednávané věci je vyžadována vyhláškou č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb. Vzhledem k nutnému bezpečnostnímu odstupu od komunikace je pak minimální šíře chodníku na tomto pozemku 2 metry.

58. Žalobce brojí proti závazným stanoviskům orgánů ochrany přírody. Tvrdí, že realizaci stavby nedojde pouze k zásahu do krajinného prvku, ale k jeho likvidaci v nejvýraznější a nejvýznamnější části, a to bez ohledu na splnění stanovených podmínek, které jsou dle něj navíc nereálné. Při stavbě chodníku bude podle žalobce potřeba zlikvidovat značnou část dřevin včetně jejich povrchového kořenového systému. Plánované schody pak podle žalobce zcela postrádají opodstatnění. Žalobce má pochybnosti o tom, jestli se příslušný orgán před vydáním závazného stanoviska se situací v místě seznámil. A není jasné, zda se vůbec seznámil s projektovou dokumentací, neboť ve svém stanovisku uvádí mimo jiné i pozemek, jehož se stavební záměr nedotkne, a naopak neuvádí pozemek, jehož se dotkne. Žalovaný se dle žalobce s těmito otázkami nijak nevypořádal, a dokonce ani nezmiňuje schody, které jsou součástí stavebního záměru.
59. Soud k námitkám žalobce týkajícím se toho, že by měl být krajinný prvek zlikvidován v jeho nejvýraznější a nejcennější části uvádí, že mu není zřejmé, jak k tomuto závěru žalobce došel. Ve spisu jsou založena závazná stanoviska orgánů ochrany přírody, která na základě předložené projektové dokumentace (je nesporné, že pro účely těchto stanovisek byla předložena ta projektová dokumentace, která byla předmětem správního řízení) i ústního jednání na místě došla k závěru, že nedojde k zásadnímu negativnímu zásahu do krajinného prvku, natož pak k jeho úplnému znehodnocení či zničení v jakékoliv části. Je zřejmé, že pokud má v určité části krajinného prvku dojít k pokládce chodníku a schodů, tak tato konkrétní místa budou skutečně „zlikvidována“ (resp. např. travní povrch pod nimi), nicméně ze závazných stanovisek neplyne, že by měl stavební záměr významně negativně zasáhnout do krajinného prvku jako celku nebo ohrozit jeho ekologicko-stabilizační funkci. Podmínkou úspěšnosti této argumentace tedy bylo, aby žalobce uplatnil důkazy na podporu svých tvrzení anebo přinejmenším závěry správních orgánů úspěšně zpochybnil.
60. Žalobce však neuvádí žádná (racionální) tvrzení, která by svědčila o opačném závěru, než který je uveden v závazných stanoviscích. Jinými slovy, pokud orgány ochrany přírody dospěly k závěru, že je zásah přijatelný a tento závěr odůvodnily, tak žalobce sice přestřel názor opačný, nicméně již bez potřebného odůvodnění. Žalobce ani v odvolacím řízení, jehož byl již účastníkem, nepředložil žádné odborné podklady ba dokonce ani ucelenou laickou racionální argumentaci svědčící o tom, že by měly být závěry orgánů ochrany přírody nesprávné. Žádné konkurující podklady nedoložil ani na ně neodkázal. Míra precizace námitek přitom určuje také míru, s jakou se s námitkami musejí správní orgány vypořádat. V podstatě všechny námitky týkající se intenzity zásahu či podmínek jeho provedení budí dojem *prázdnej argumentace* či dokonce vyjádření *pouze* žalobcových subjektivních pocitů. V bodě III. odst. 14 písm. b) žaloby žalobce například konkrétně označuje výchovnou probírku dřevin a ponechání perspektivních exemplářů za nereálnou podmínku a tvrdí, že dřeviny budou muset být odstraněny. Za nereálnou považuje i podmínku ručních výkopových prací. Bude podle něj zapotřebí zeminu vybagrovat. I o této argumentaci platí výše uvedené. Žalobce se toliko staví do kontrapozice proti závěrům správních orgánů, ale vůbec neozřejmuje, proč by (ve výše uvedených příkladech) měly být

stanovené podmínky nereálné. Dokonce ani nenaznačuje, proč by měla být dotčená část krajinného prvku (z hlediska přírody a krajiny, nikoliv pouhou existencí památníku v blízkosti) tou nejvýraznější a nejceněnější.

61. Faktickou vyprázdňenost žalobcovy výše popsané argumentace pak dle soudu podtrhuje jeho tvrzení uvedené v rámci repliky, podle něhož je krajinný prvek dlouhý 200 metrů a v nejširším místě 4 metry široký. Dle žalobce současně v minulosti nedošlo (s jedinou výjimkou příjezdové cesty) k jakémukoliv významnějšího zásahu do něj. Soudu tak není zřejmé ani to, jak by zásahem v plošném rozsahu odhadem v řádu nižších desítek metrů čtverečních (podle prvostupňového rozhodnutí je délka chodníku přibližně 15 metrů a šířka 2 až 2,56 metru) mohlo dojít ke zlikvidování nebo významnému znehodnocení ekologicko-stabilizační funkce krajinného prvku, který je jednak podle správních orgánů toliko reziduem stavu krajinného prvku v době registrace před více než třiceti lety a jehož celková rozloha je dle vlastních tvrzení žalobce v řádu spíše vyšších stovek metrů čtverečních. Není jasné ani to, čím se nyní zasažená část krajinného prvku svou významností a důležitostí (z hlediska ochrany přírody) natolik odlišuje od jeho zbytku, že argument zasažení nejvýraznější a nejvýznamnější části krajinného prvku žalobce opakovaně používá jako nosný pilíř svých tvrzení. Není dokonce ani zřejmé, jak žalobce dospěl k tvrzení o tom, že bude potřeba zlikvidovat značnou část dřevin, neboť již z potvrzovaného závazného stanoviska orgánu ochrany přírody plyne, že stavební záměr by měl být realizován v zatravněné části pozemku a doprovodném porostu dřevin, které však budou muset být odstraněny pouze v nezbytných případech. Žalobce ostatně i sám v rámci repliky připouští, že stavební záměr zasáhne především do trávníku.
62. V případě takto obecných námitek postačí, když na ně správní orgány i soud odpoví v obdobně obecné míře (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2021, č. j. 3 As 109/2019-21). Žalovaný se výše uvedeným způsobem s žalobcovými obecnými námitkami týkajícími se intenzity zásahu vypořádal. Soud současně připomíná, že není jeho povinností reagovat na každou žalobcovu dílčí námitku (zejména reálnost splnění jednotlivých podmínek) a tu obsáhle vyvracet. Úkolem soudního přezkumu je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Smyslem a obsahem této části žalobní argumentace bylo zpochybnění závazných stanovisek orgánu ochrany přírody stran intenzity zásahu do krajinného prvku a reálnosti provedení podmínek pro jeho co možná nejnížší zasažení. Žalobce však v této části argumentace nepředložil jakákoliv konkrétní či ověřitelná tvrzení a ani podklady svědčící pro závěr o nesprávnosti závazných stanovisek. Soudu tak nezbyvá, než přisvědčit závěrům uvedeným v závazných stanoviscích a napadeném rozhodnutí. Soud totiž nemůže za stěžovatele domýšlet konkrétní argumentaci svědčící o nesprávnosti závěrů žalovaného a dotčených orgánů a k tomu vyhledávat důkazy. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu a přebíral by naopak funkci žalobcova advokáta (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32, dále např. rozhodnutí NSS ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004-37, č. 312/2004 Sb. NSS, ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004-61, či ze dne 24. 5. 2017, č. j. 5 Azs 266/2016-31).
63. Soud se nezabýval opodstatněností či nutností stavby schodů, neboť taková námitka je pro projednávanou věc zcela irrelevantní. Nic nesvědčí ani o tom, že by dotčené orgány či žalovaný se schody v rámci posouzení nepočítali, protože v rámci posuzování vycházeli z projektové dokumentace, která je součástí spisového materiálu. K tomu soud podotýká toliko to, že celý stavební záměr navíc nese název „*Nový chodník podél ulice Košumberk*,

Dobřejovice“. Není tak ani nelogické při projednávání takového záměru (včetně schodů) hovořit o něm toliko jako o chodníku.

64. K námitce týkající se toho, že není zřejmé, zda se orgán ochrany přírody (v rámci prvostupňového řízení) seznámil se situací v místě, soud pouze odkazuje na výše uvedené parafrázování závěrů orgánu ochrany přírody. Z jeho závazného stanoviska zcela zjevně vyplývá, že se se situací v místě seznámil dne 20. 10. 2022. Tuto skutečnost žalobce nerozporuje, uvádí jen to, že mu to není zřejmé.
65. Co se týče poslední dílčí námítky, že dotčené orgány v závazných stanoviscích k zásahu do krajinného prvku uvedly i pozemek, jehož se stavební záměr netýká (p. č. XX), a naopak neuvádí pozemek, jehož se týká (p. č. XK), z čehož má dle žalobce vyplývat jednak to, že zásah do krajinného prvku na pozemku p. č. XK není žadatelce povolen a také pochybnost o tom, zda se dotčené orgány vůbec seznámily s projektovou dokumentací, soud podotýká předně to, že v případě tvrzeného neseznámení se s projektovou dokumentací se opětovně jedná o námitku zcela mimoběžnou a obecnou, k níž se soud nebude blíže vyjadřovat, neboť ji žalobce nijak blíže argumentačně nepodkládá.
66. Stran samotných ne zcela správně označených pozemků soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 20. 2. 2025, č. j. 8 As 40/2024-70, v němž NSS dospěl k závěru, že v jím projednávané věci skutečně došlo v závazném stanovisku k opomenutí jednoho z pozemků, na němž měla stát stavba a umístění této stavby na opomenutém pozemku bylo zřejmé i z projektové dokumentace. Podstatné podle NSS však bylo, že tímto pochybením nebyl nijak ovlivněn výrok správních rozhodnutí (která i v závazném stanovisku opomenutý pozemek správně uváděla) a taktéž to, že nikdo nezpochybnil, co a kde přesně má být umístěováno a povolováno. NSS tak v této věci dospěl k závěru, že není rozhodující, pokud závazné stanovisko chybně neuvádí jeden ze stavebních pozemků, pokud je všem zúčastněným zřejmé, kde má stavba stát a tento závazným stanoviskem opomenutý pozemek je zároveň součástí správního rozhodnutí, které vychází z doložené projektové dokumentace.
67. Výše uvedený rozsudek je aplikovatelný i v projednávané věci. Soud si ze žádosti ověřil, že stavba má skutečně stát i na pozemku p. č. XK. Vyplývá to i z části projektové dokumentace s názvem „*Zákres stavby do katastrální mapy*“. Ze zákresu rovněž vyplývá i to, že tento pozemek má být stavebním záměrem dotčen zcela marginálně. Z prvostupňového rozhodnutí pak vyplývá, že stavební záměr byl povolen i na pozemku p. č. XK. Dle soudu jsou tedy naplněny podmínky výše citovaného rozsudku NSS a chybné neuvedení tohoto pozemku v závazných stanoviscích orgánů ochrany přírody nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
68. Na zákonnost napadeného rozhodnutí nemá vliv ani uvedení pozemku p. č. XX, jehož se stavební záměr netýká. Ačkoliv s ním obě závazná stanoviska pracují, tak současně jasně uvádějí, že se jej stavební záměr netýká. Tato část žalobcových tvrzení je tak nepřiléhavá.
69. Z výše uvedených důvodů jsou tak všechny žalobcovy námitky týkající se zásahu do krajinného prvku nedůvodné.

Závěr a náklady řízení

70. S ohledem na shora uvedené závěry soud napadené rozhodnutí zrušil [§ 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.] a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný se v dalším řízení zaměří na to, zda podklady obsažené ve spisovém materiálu (zejména závazná stanoviska)

skutečně pojednávají o stavebním záměru v té podobě, která je uvedena v projektové dokumentaci založené ve správním spisu. Pokud tomu tak není nebo z podkladů nebude zřejmé, že se týkají projednávané verze projektové dokumentace (nezahrnující pozemek p. č. XW), vyzve žalovaný žadatelku k opatření nových podkladů či opatření potvrzení o tom, že změna na předchozí podklad nemá vliv, případně si závazná stanoviska obstará sám. S ohledem na uplynutí platnosti závazného stanoviska orgánu územního plánování si žalovaný musí (i v odvolacím řízení) opatřit nové závazné stanovisko orgánu územního plánování *prvního stupně*. K novému závaznému stanovisku dá účastníkům řízení prostor se vyjádřit (§ 36 odst. 3 správního řádu). Uplatní-li proti němu účastníci ve vyjádření námitky, vyžádá si za analogického použití § 149 odst. 7 správního řádu potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska (tj. opět od žalovaného), který námitky účastníků vypořádá (viz obdobně rozsudek NSS ze dne 18. 4. 2024, č. j. 9 As 52/2024-32).

71. Pokud žalovaný dospěje k závěru o nutnosti vyhotovení nových závazných stanovisek, dá účastníkům řízení prostor se k nim vyjádřit (§ 36 odst. 3 správního řádu). Vyjádří-li se k nim účastníci a bude-li jejich vyjádření směřovat proti obsahu nového závazného stanoviska, bude žalovaný na v tomto vyjádření obsažené námitky pohlížet jako na námitky odvolací a postupovat analogicky podle § 149 odst. 7 správního řádu tak, že tyto námitky předloží orgánu nadřízenému správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Ten následně vyhotoví další „odvolací“ závazné stanovisko. Takový postup je v souladu s judikaturou NSS (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 4. 2024, č. j. 9 As 52/2024-32). Soud nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť všechny zjištěné vady jsou s ohledem na posledně odkazovaný rozsudek NSS odstranitelné i v odvolacím řízení. Soud současně nemá povinnost prvostupňové rozhodnutí rušit (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
72. Soud neprovedl důkaz žádnou ze žalobcem předkládaných příloh, neboť se částečně jednalo o dokumenty obsažené již ve správním spisu, kterým se dokazování neprovádí a ve zbytku (zápisy ze zasedání zastupitelstva, výpisy z katastrálních map) se pak jednalo o důkazy nadbytečné vzhledem k tomu, že soud již na základě správního spisu musel konstatovat nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
73. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl druhým výrokem v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů proti neúspěšnému žalovanému. Žalobce byl zastoupen advokátkou, které podle § 35 odst. 2 s. ř. s. náleží odměna za zastupování podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování advokátních služeb (dále jen „advokátní tarif“). Podle přechodného ustanovení čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb., kterou se mění advokátní tarif, přísluší advokátovi za právní služby poskytnuté přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky odměna podle advokátního tarifu ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky. Zástupkyně žalobce činila veškeré úkony ve věci za znění advokátního tarifu účinného od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2024. Výpočet náhrady nákladů řízení se proto řídí právě tímto zněním. Důvodně vynaložené náklady sestávají ze tří úkonů právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, sepis repliky). Za každý úkon advokátce náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč (§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu). Náhrada nákladů řízení se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a to za každý úkon právní služby. Zástupkyně je zároveň plátkyní DPH, proto je odměna navýšena o 2 142 Kč (21 %). Součástí nákladů řízení jsou i soudní poplatky. Žalobce zaplatil soudní

poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč a také soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč. Celková náhrada nákladů, kterou je žalovaný povinen žalobci nahradit tak činí 16 342 Kč. Náhrada je splatná do třiceti dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupkyně žalobce (§ 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád).

74. Třetím výrokem soud nepřiznal náhradu nákladů řízení žádné z osob zúčastněných na řízení, neboť žádné z nich neuložil v rámci řízení povinnost (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. dubna 2025

Lenka Bursíková, v. r.

předsedkyně senátu